

11. června.

Narození *pro nebe* Svaté Alice,¹ jejíž svátek slavíme zítra.

V Itálii, roku 1248, **blahoslavený Placidus ze Rhodu**.² Od nejtělejšího dětství měl důstojné srdce starce, vynikal ve zbožnosti i lásce, a když si jako mladík zvolil poustevnický život, žil v nejvyšší přísnosti, podmaňoval si své tělo, a po třicet sedm let spal střídmě a pouze vsedě či vestoje. Pro učedníky, kteří se k němu hrnuli, postavil klášter Svatého Ducha v *Ocre*³ [okre], jenž před svou smrtí svěřil do rukou Opata kláštera *Casanova*⁴ [káza nóva], aby byl pod Řeholí svatého Benedikta, pod ustanoveními Cisterciáckého Řádu. (Hag., n. 160).

V klášteře Neposkvrněného Početí Panny Marie ve městě Laval,⁵ na svátek svaté Lutgardy v roce 1911, do nebe zamířila mladá mniška **Maria od Vtělení⁵ de la Tour d'Auvergne**⁶ [de la tûr d'overň]. Její předobrá matka, jež všechny své děti z hloubi své duše nabídla Bohu, aby je přijal pro sebe, jí byla příkladem zbožnosti i jedinečné lásky k chudým. Ona sama však svou nepoddajnou povahu krotila vůlí i modlitbou, nemálo podporována vzpomínkou na svou převelice zbožnou matku. Avšak pod ochranou Sestry Terezie od Dítěte Ježíše, jež v tu dobu ještě nebyla ani prohlášena za svatou, šťastně zvítězila nad velikými obtížemi, které jí bránily v přijetí do kláštera, a na její přimluvu se začala zdobit ctnostmi, které si do té doby mohla jen přát. A v touze následovat příklad této nové Patronky, když skrze ni nahromadila milosti, stejně jako ona si u Boha vyprosila, aby svou Patronku mohla napodobit i ve smrti. (Hag., n.764).

12. června.

¹ Svatá Alice z Schaerbeeku, (holandsky *Aleydis*, francouzsky *Alix*), zemřela 11. června 1250.

² Rhodos, ostrov u Malé Asie při pobřeží jižního Turecka.

³ *Ocra*, nyní *Ocre*, je město v jižní Itálii, v provincii *L'Aquila* (*Abruzzo*). Klášter byl založen v roce 1226, od roku 1248 až do zrušení v roce 1692 byl pak cisterciácký.

⁴ Opatství Panny Marie v *Casanova*, Cisterciácký klášter ve městě *Villa Celiera* v provincii *Pescara* (*Abruzzo*) v jižní Itálii. Založeno v roce 1191 z *Tre Fontane* v Římě, zrušeno v roce 1807.

⁵ Orig. **Maria ab Incarnatione de la Tour d'Auvergne**.

⁶ "*La Tour d'Auvergne*" byl/je francouzský šlechtický rod z Auvergne a Boulogne.

Svátek **svaté Alice**¹ z Schaerbeeku [skarbeku], mnišky kláštera Kormurky Panny Marie u Bruselu.⁷ Již jako sedmileté dítě vstoupila do tohoto kláštera. Pán pro nás ukřižovaný si ji chtěl na znamení dokonalé lásky vzít za nevěstu, těžce ji tedy stihl malomocenstvím. Avšak byla též naplněná velkými potěšeními a rajskými radostmi, čímž se utvrdila v tom, že kdyby dostala na výběr, zvolila by si stejně malomocenství. Utrpení a slabosti, které na ni stále více doléhaly, přijímala s takovým potěšením a radostí, s jakým nevěsta přijímá od ženicha dárčky, po nichž již dlouho touží. Měla velkou starost o spásu lidského rodu, a za srdce soužených a myslí rozrušených, i pro zmírnění trestů zemřelých se bez přestání modlila k Bohu prosbami i vzdechy, a sama sebe nabízela jako smírnou oběť za každého z nich. Když pak byla slepá, obětovala Bohu svůj zrak jako oběť za vládce. Když se blížil konec jejího vyhnanství *na tomto světě*, již žádný z jejích údů nezůstal ušetřen nemoci, dokonce ani jazyk, jímž bez ustání pěla Bohu chvály. V roce 1249, když opět nastala slavnost svatého Barnabáše, jak jí předchozího roku předpověděl Pán, jako nevěsta ozdobená náhrdelníky a připravená na svatbu pospíchala k bráně nebeské síně, kterou jí otevřel sám Ženich. (Hag., n. 49).

Roku 1179, posvěcení kostela Nejblahoslavenější Panny Marie ve Waldsassen,⁸ jehož slavnost se slaví 8. listopadu.

13. června.

Narození *pro nebe* svatého Gerarda, bratra Našeho Svatého Otce Bernarda, jehož svátek slavíme dne 30. ledna.

V klášteře Alcobaça⁹ [alkubasa], v přemilé vzpomínce **Abraham**, Opat. Jho Páně nesl již od mládí v neúnavném úsilí a Kristus mu ráčil udělit, že si zachoval květ panictví spolu s plody dobrých skutků až do konce svého neposkvrněného života. Tento svatý muž dostal do vínku jedinečnou milost mírnosti, a měl tak křehké svědomí, že i ty nejmenší prohřešky hleděl vždy co nejdříve smýti ve Svátosti Smíření. Z tohoto důvodu je jasné, že

⁷ *Camera B. M. apud Bruxellas*. Bývalý klášter Cisterciáček u Bruselu. Francouzsky *Abbaye de La Cambre*, holandsky *Abdij Ter Kameren*, založen kolem roku 1196 z Villers, zrušen za Francouzské revoluce před rokem 1796. Žila tam také Constantia Rubens, dcera slavného malíře Petra Pavla Rubense.

⁸ *Waldsassen*. Cisterciácký klášter v obci *Waldsassen* v Horní Falci, asi 10 km od Chebu hned za hranicemi, založený v roce 1133 z kláštera *Volkenroda*, zrušený v roce 1803, obnoven jako klášter cisterciáckých sester v roce 1863.

⁹ Lat. *Prata*, cisterciácký klášter v Portugalském městě *Alcobaça*, založený v roce 1153 portugalským králem Afonsem I. jako dar pro sv. Bernarda.

ďáblovy nástrahy vždy podivuhodným způsobem překonal. Žil pravděpodobně na konci prvního století Řádu.¹⁰ (Hag., n. 364).

V klášteře *Stapehill*¹¹ [steiphil] v Anglii, roku 1844 zbožně zesnula Ctihodná Matka **Augustina de Chabanne** [d'šaban], zakladatelka a Převorka kláštera Panny Marie od Svatého Kříže. Byla mniškou kláštera svatého Antonína v Polích v Paříži;¹² z něhož byla po vypuknutí občanských nepokojů ve Francii vyhnána a uvržena do vězení, brzo též odsouzena k smrti, avšak když se náhle změnily veřejné poměry, byla propuštěna. Uprchla do Švýcarska, kde ji Dom Augustin de Lestrangle¹³ [ogüstā d'lestrānz] přijal do takového malého kláštera, který postavil pro panny oddané Bohu, a pro sílu a horlivost jejího ducha se jí velmi vážil. Když pronásledování ustala, podnikla nakonec se sestrami namáhavou cestu do Anglie. Když pak zde založila klášter ve městě *Stapehill*, dala mu schválně jméno Panny Marie od Svatého Kříže, po čtyřicet dva let mu vládla ve veliké chudobě a námaze, avšak v duchu nesmírné oběti a pokání, a bez přestání svým dcerám připomínala, že jsou nevěstami Ženicha ukřižovaného. (Hag., n. 682).

Roku 1893 byl založen klášter Panny Marie v Belval.¹⁴

14. června.

V Sýrii, připomínka **Templářských Rytířů**. Podle ustanovení přesvatého Otce Bernarda bojovali pro víru, když je Saladin, vojevůdce Mohamedánů, zajal a zabil v pevnosti na Jákobově brodu. Jejich představené přeřezal pilou v pase, ostatní, jež byli nižšího postavení, nechal stít. Velmistr, který byl zajat již dříve, když se nechtěl nechat vyměnit za Saladinova vnuka, byl umučen hladu. (Hag., n. 194).

¹⁰ Cisterciácký řád byl založen 1098, tedy na konci 12. století.

¹¹ Stapehill Abbey, jižní Anglie (Dorset), bývalá jezuitská kolej z roku 1610, v roce 1802 nabídnuta Cisterciáčkám vyhnaným během Francouzské revoluce z kláštera St. Antoine v Paříži. Sestry zde zůstaly do roku 1991.

¹² Saint-Antoine-des-Champs, v roce 1204 z poustevny přeměněn na opatství cisterciáček, zrušen 1791, v roce 1795 přeměněn na nemocnici.

¹³ Dom *Augustin de Lestrangle* (1754-1827), cisterciácký mnich z La Trappe a jedním z hlavních strůjců záchrany řeholního života ve Francii.

¹⁴ *Monasterium B. M. de Bellævallis*, klášter trapistek ve městě Troisvaux v severní Francii (40 km od Arrasu), založený 1863, zrušený 2012.

Z kláštera Panny Marie na Svatém Místě u Sedmi Pramenů,¹⁵ rkou 1858 odešel do nebe Otec **Maria-Joseph Matton**, Podpřevor. Byl vlámské národnosti, a když mu bylo čtyřicet dva let, stal se mnichem v klášteře v Gard¹⁶ [gár], od počátku až do nejstaršího věku si zachoval naprosto oddanou víru učedníka. Když se stal knězem, byl nejprve poslán do nového kláštera Panny Marie na Hoře,¹⁷ a poté byl jmenován Rektorem cisterciáckých mnišek v klášteře Soleilmont¹⁸ [soleimōn] v Belgii, kde byl velmi vážený pro svou vzdělanost a svatost. Poté se navrátil do kláštera v Gard a byl jmenován Podpřevorem, a tento úřad si zachoval, i když se komunita přestěhovala do kláštera Sept-Fonts [set fōn]. — Sám k sobě byl velmi přísný, ani ve svém stáří se přes svou těžkou nemoc nohou nepovažoval za uvolněného od Posvátného Officia či práce, s úsměvem říkával, že se nevyplatí, aby se o něj někdo staral. Když při epidemii cholery scházeli kněží ve farnostech, sám byl poslán, aby sloužil v nějakém kostele, kde jej věřící od prvního dne ctili jako svatého. I ve stáří měl nevinnou tvář a předcházela jej podivuhodná důstojnost a laskavost; více však svými přesladkými slovy, jimiž pojednával o lásce Boží, k sobě přitahoval úctu a lásku všech. Zemřel ve svých osmdesáti třech letech, a v paměti zůstal požehnaným a zbožným. (Hag., n. 702).

¹⁵ *Monasterium B. M. de Sancto Loco ad Septem Fontes, Abbaye de Sept-Fons*, v Dompierre sur Besbre ve střední Francii nedaleko Lyonu. Založen v roce 1132 z Fontenay, zrušen 1791, obnoven 1845 trapisty.

¹⁶ Abbaye du Gard

¹⁷ Mont des Cats

¹⁸ Abbaye de Soleilmont